

ЧУДЕСА ПРИРОДИ ПОРУЧ

Чудові розповіді про дива природи, які їм довелося спостерігати, приєлали на адресу редакції журналу «Колосочок» другокласники ліцею № 25 міста Житомира. Сподіваємося бачити вас активними читачами газети «Колосочок».

Зазвичай, ми з мамою ходимо до парку. Особливо гарний парк восени. Древа стоять різнокольорові, наче розмальовані фарбами. А ще мені подобаються танці листочків у повітрі. Вони нагадують метеликів. Вітер підхоплює їх, а потім опускає додола, майструючи на землі осінню ковдру. Осінь дуже чарівна пора.

Анастасія Чеверда, 2-Б клас

Є така комаха – богомол. Вона дуже схожа на зелену тріску або маленьку гілочку. Богомол живе на півдні, однак останнім часом з'явився на Поліссі. Минулого літа я бачила богомола на подвір'ї в кущах. Він так гарно маскується, що його неможливо відрізнити від тоненького листочка.

Анна Українець, 2-Б клас

У орхідеї є повітряне коріння. Ними вона добуває вологу з повітря. Росте вона на корі старих дерев, а не на землі, як звичайні рослини. А іншими корінцями міцно тримається за кору дерева. Ця рослина в природі зустрічається тільки в теплих краях. А у нас вона росте вдома у горщиках з корою. Це справжнє чудо природи.

Ілля Іванніков, 2-Б клас

Я допомагала бабусі поливати квіти, і раптом відчула, що мене щось лоскоче. Тихесенько повертаю голову і бачу сонечко, яке вместилося на моєму плечі. Не встигла я підвестися, як на кінчик мого носика сів маленький барвистий метелик. Я завмерла. Мені так не хотілося порушувати цей спокій. Раптом я почула бабусин голос, і здригнулась. Злетіли і метелик, і божа корівка. Ось такі бувають чудеса!

Анастасія Жуковська, 2-В клас

Синичка сиділа на вишні під вікном і, здається, тремтіла від холоду. Я повернувся додома, взяв шматочок сальця та почепив на гілку вишні. Синичка почала дзьобати сало. А потім прилетіла до мого вікна та сіла на підвіконня. І хочете вірте, хочете – ні, вона дякувала мені. І вже не так сумно дивилися її оченята-намистинки.

Саша Цятко, 2-В

Коли мені було 5 років, ми взимку гуляли біля підвісного мосту через річку Тетерів. Біля берегів річка замерзла, а далі на чистій від льоду воді плавали чудові лебеді, білі, наче сніг. Я приходив до них і годував їх хлібом з дерев'яного мостика. Зима була дуже холодною, не дивно, що лебеді довірилися людям.

Олександр Сазонський, 2-В

Редакція висловлює подяку за цікаві розповіді Іллі Іваннікову, Анні Романюк, Дарії Сергієнко, Артему Рихуну, Дімі Козлову, їхнім батькам та класоводам 2-Б та 2-В класів ліцею №25.

передплатний індекс 89454

Головний редактор:
Дарія Біда, тел.: (032) 297-51-23,
e-mail: dabida@mis.iviv.ua
Заступник головного редактора:
Світлана Вольська,
e-mail: svitlana300@gmail.com
дизайн і верстка Каріне Мікртчян - Адамян

Підписано до друку 10.02.12 формат 60x84/8.
Друк офсетним. Наклад 8 000 прим.
Адреса редакції: 79006, м. Львів, а/с 10216
Надруковано в друкарні
ДП «Видавничий дім Укрпол». Зам.

Юний читач

№4/2012

КОЛОСОЧОК

НАУКОВО-ПОПУЛЯРНА ТЕМАТИЧНА ПРИРОДНИЧА ГАЗЕТА ДЛЯ РОЗУМНИКІВ І РОЗУМНИЦЬ

ТАК СТАРОДАВНІ ЛЮДИ УЯВЛЯЛИ СОБІ ЗЕМЛЮ

Давним-давно Земля стояла на панцирі гігантської черепахи. Ця черепаха лежала на спинах трьох слонів. А слони стояли на трьох китах, які плавали у Всесвітньому океані. І так вони тримали Землю мільйони років.

На чому тримається Земля?

Але якось прийшли до краю Землі учені мудреці, глянули вниз – і злякалися.

- Невже наш світ такий нестійкий, - ахнули вони, що Земля кожної миті може полетіти в безодню?

- Гей, Черепахо! - заволав один з них. – Чи не важко тобі тримати нашу Землю?

- Земля не пушинка, - відповіла Черепаха. – І з кожним роком стає все важча. Але не турбуйтеся: доки живі ми, Черепахи, Земля не впаде!

- Агов, Слони! - закричав другий мудрець. – Чи не набридло вам тримати Землю з Черепахою?

- Не хвилюйтеся, - відповіли Слони. – Ми любимо людей і Землю. Обіцяємо: доки живі Слони, вона не впаде!

- Е-гей, Кити! – заволав третій мудрець. – Чи довго ви можете утримувати Землю з Черепахою і Слонами на додачу?

- Ми утримуємо Землю мільйони років, - відповіли Кити. – І даємо чесне слово: доки живі Кити, Земля не впаде!

Так відповіли людям Кити, Слони і Черепаха. Але учені мудреці не повірили їм. "А що буде, - злякалися вони, - якщо Китам набридне нас тримати? А раптом Слони захочуть піти у цирк? А якщо Черепаха простудиться і чихне?"

- Доки не пізно, - вирішили мудреці, - ми повинні врятувати Землю.

- Залізними цвяхами треба прибити її до панцира Черепахи! – запропонував один.

- І золотими ланцюгами прикувати до неї Слонів! – додав інший.

- І морськими канатами прив'язати до Китів! - додав третій.

- Ми врятуємо людство і Землю! - закричали усі троє.

І тут Земля захиталася.

- Чесне слово Китів міцніше, ніж морські канати! – гнівно сказали Кити, дружно вдарили хвостами і поплили в океан.

- Чесне слово Слонів міцніше, ніж золоті ланцюги! - протрубили розсерджені Слони і пішли у джунглі.

- Чесне слово Черепахи твердіше, ніж залізні цвяхи! – образилась Черепаха і пірнула у глибину.

- Стійте! - закричали мудреці. - Ми вам віримо!

Але було пізно: Земля захиталася і повисла...

Мудреці з жахом зажмурилися і завмерли в очікуванні...

Минула хвилина. Дві. Три.

А Земля висить!

Минула година. День. Рік...

А вона тримається!

І тисячу років промайнуло. І мільйон...

А Земля не падає!

А деякі мудреці досі чекають, що вона ось-ось упаде. І ніяк не можуть збагнути – на чому ж вона тримається?

Земля з космосу. Які території ти впізнаєш?

Стільки часу минуло, а вони й досі не збагнуть, що якщо Земля на чомусь і тримається, то **ЛИШЕ НА ЧЕСНОМУ СЛОВІ!**

